

Sygn. akt III RC 563/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: Katarzyna Kuchnio

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. D. (1)

przeciwko: małoletniemu M. D. (2) reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową K. W.

o obniżenie alimentów

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

M. D. (1) w dniu 23 września 2013 roku wniósł do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o obniżenie wysokości ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego syna M. D. (2) z kwoty 450zł miesięcznie, do kwoty 350 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu podał, iż pracuje on w gospodarstwie rolnym a świadczona przez niego praca ma charakter dorywczy i sezonowy. Podniósł także, iż z pisma komornika sądowego uzyskał informację, iż została podniesiona wysokość ciężących na nim wobec małoletniego syna alimentów. (k.3-4)

W piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2013 roku przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego – K. W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, w uzasadnieniu podała m.in., iż sytuacja powoda w żadnym stopniu nie uległa pogorszeniu w stosunku do chwili orzekania przez Sąd o podwyższeniu alimentów, nie zaszły też żadne inne okoliczności uzasadniające obniżenie alimentów. Ponadto potrzeby małoletniego M. D. (2) nie uległy zmniejszeniu, a wręcz przeciwnie koszty te ulegają zwiększeniu wraz z jego wiekiem. Powód zaś celowo uchyla się od oficjalnego zatrudnienia, często wyjeżdża do Niemiec „w interesach” (k.24-27).

Powód w toku procesu nie zmieniał stanowiska. Nie stawiał się na rozprawę. Wnosił o przesłuchanie jego osoby w ramach pomocy sądowej (k.65)

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego wносиła o prowadzenie postępowania mimo braku stawiennictwa powoda (k.63), zaś przed zamknięciem rozprawy podtrzymała swoje stanowisko (k.163)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. D. (2) urodzony dnia (...) pochodzi ze związku małżeńskiego M. D. (1) i K. W. (dawniej D.) rozwiązanego przez rozwód.

Alimenty od M. D. (1) zostały po raz ostatni zmienione wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 9 kwietnia 2013r. w sprawie o sygnaturze III RC 60/13, w którym to zostały podwyższone z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 450 zł miesięcznie.

M. D. (1) w dacie poprzedniego orzekania o alimentach utrzymywał się z prac dorywczych uzyskując dochód w wysokości 600-700 zł miesięcznie. Mieszkał razem z ojcem inwalidą I grupy, z którym po połowie pokrywał koszty utrzymania domu.

W chwili obecnej M. D. (1) ma 37 lat. Z zawodu jest stolarzem, jednak nigdy nie pracował w zawodzie. Jest zarejestrowany jako bezrobotny w urzędzie pracy. W dalszym ciągu utrzymuje się z prac dorywczych u państwa L., otrzymując średnio 600-800 zł miesięcznie. Nadal mieszka z ojcem, ponosząc po połowie koszty utrzymania domu, które oscylują w granicach 500 zł miesięcznie.

Powód jest także właścicielem nieruchomości o pow. 1037 m², która położona jest w C.. Jest to działka budowlana, którą otrzymał w darowiźnie od rodziców. M. D. (1) posiada także samochód marki S. (...) z 1998r., który jest niesprawny oraz przyczepy lekkiej marki N.. Poza pozwanym nie ma on innych osób na utrzymaniu. Z małoletnim synem ma bardzo rzadki kontakt. Ostatni raz widział go 2 lata temu. Nie posiada żadnych przeciwwskazań do wykonywania pracy. Ma problemy z alkoholem. Dwa lata temu został skazany z przestępstwo prowadzenia samochodu pod wpływem alkoholu. W wyniku wyroku stracił uprawnienia do prowadzenia samochodów na okres 3 lat.

K. W. w dacie poprzedniego orzekania o alimentach pracowała jako kasjerka w sieci L. zarabiając około 1500 zł netto miesięcznie. Mieszkała w mieszkaniu swojego konkubenta razem z małoletnim M. D. (2) i ich 3 letnim dzieckiem. Koszty mieszkania ponosiła po połowie z konkubentem.

K. W. obecnie, pracuje w tym samym miejscu pracy, w innym dziale. Obecnie uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1260 zł netto miesięcznie. Mieszka z synem w tym samym mieszkaniu co uprzednio.

Małoletni M. D. (2) w dacie poprzedniego orzekania o alimentach miał 11 lat, uczęszczał do V klasy szkoły podstawowej. M. D. (2) leczył się ortodontycznie oraz ortopedycznie.

W ostatnim roku szkolnym małoletni M. D. (2) ukończył VI klasę szkoły podstawowej, zaś od września idzie do gimnazjum. Korzysta z zajęć dodatkowych takich jak j. angielski odpłatnych 160 zł miesięcznie. Ponadto musi chodzić na basen w celach rehabilitacyjnych. W dalszym ciągu leczy się ortodontycznie. Od przyszłego semestru matka chciałaby zapisać go na zajęcia z piłki nożnej.

Comiesięczne wydatki na potrzeby małoletniego M. D. (2), które są pokrywane przez matkę, kształtują się obecnie na poziomie około 1300 zł miesięcznie. W kwocie tej znajdują pokrycie następujące wydatki: wyżywienie 400 zł oraz 30 zł kieszonkowe, koszty mieszkania na jedną osobę w czteroosobowej rodzinie małoletniego 350zł, część kosztów eksploatacji samochodu i benzyny, między innymi przeznaczanej na dowożenie małoletniego do lekarzy ok. 5-100 zł, koszty ubraniowe 80 zł, wydatki szkolne i edukacyjne 220 zł, środki czystości i kosmetyki 100 zł, rozrywka 60 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody: kopię pisma komornika k.12-14, zaświadczenie o obsłudze limitu w banku k.29, potwierdzenia przelewów k.30-50, bilingi k.51-52, zaświadczenie o zatrudnieniu k.62, dowody wpłaty za opłaty mieszkaniowe k. 66-73, zaświadczenie z urzędu skarbowego k.74, deklaracja podatkowa k.75,

zaświadczenie o dokonanych wpłatach k. 161, zeznania świadka Z. D. k.117, przesłuchanie K. W. k.63-64,162-163, przesłuchanie M. D. (1) k. 145.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

W zakresie wydatków na potrzeby małoletniego Sąd nie oparł się wyłącznie na złożonych przez K. W. paragonach (k.53-59), albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla małoletniego M. D. (2). Jednakże Sąd Rejonowy określając koszty utrzymania dziecka oparł się na zasadach doświadczenia życiowego i wiedzy ogólnej, które pozwalają na określenie kosztów codziennego życia i zaspokajania takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości i kosmetyki, koszty wypoczynku oraz rozrywki.

Zeznania świadka Z. D. były wiarygodne, korespondowały z przesłuchaniem K. W. oraz dowodami w postaci dokumentów.

Przesłuchania M. D. (1) i K. W. były co do zasady wiarygodne. Wbrew pozorom, nie były one ze sobą sprzeczne. Sąd nie miał co do tych dowodów wątpliwości. Stan faktyczny w przeważającej części został ustalony na podstawie tych dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Obowiązek łżenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie ciąży na obydwójgu rodzicach (art. 133 kro). Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia obowiązku alimentacyjnego wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia zasadzającego alimenty zmniejszeniu ulegną potrzeby osoby uprawnionej do alimentacji lub zmniejszą się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

W rozpoznawanej sprawie wysokość alimentów na rzecz małoletniego pozwanego została po raz ostatni zmieniona wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie III RC 60/13. Dla uwzględnienia powództwa decydujące stało się ustalenie, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów należnych M. D. (2) od ojca M. D. (1). Pomiędzy datą uprawomocnienia się ostatniego wyroku, a wniesieniem pozwu o zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego minął rok.

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu nie uległy one zmniejszeniu. W tym czasie koszty utrzymania małoletniego pozwanego zwiększyły się. W sprawie zostało ustalone, że małoletni uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej, zaś od września idzie do gimnazjum. Korzysta z zajęć dodatkowych takich jak j. angielski. Ponadto musi chodzić na basen w celach rehabilitacyjnych. W dalszym ciągu leczy się ortodontycznie. Od przyszłego semestru matka planuje zapisać go na zajęcia piłki nożnej o ile pozwolą finanse.

Powód nie wykazał, by usprawiedliwione potrzeby małoletniego syna uległy zmniejszeniu w okresie stanowiącym zainteresowanie Sądu. Nie podnosił takiej przesłanki. Reasumując ten wątek, zdaniem Sądu, brak jest podstaw leżących po stronie małoletniego pozwanego, uzasadniających obniżenie wysokości alimentów.

Jak zostało to już wyżej wskazane zakres świadczeń alimentacyjnych nie zależy tylko od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Sytuacja majątkowa pozwanego nie uległa zasadniczej zmianie. Jest właścicielem nieruchomości, którą otrzymał w darowiźnie od rodziców, mieszka razem z ojcem. Ponadto posiada samochód osobowy i przyczepę. Powód nie jest obciążony żadnymi nowymi, innymi niż dotychczas, zobowiązaniami finansowymi.

Wobec powyższego stan majątkowy nie wskazuje na zasadność obniżenia uprzednio zasądzonego obowiązku alimentacyjnego.

Decydujące zatem w niniejszej sprawie były ustalenia w zakresie możliwości zarobkowych powoda. W tym miejscu należy więc wskazać, iż możliwości zarobkowych nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi zarobkami. Jest to pojęcie znacznie szersze, co nakazuje Sądowi ocenę hipotetycznego stanu, przy ustaleniu takich dochodów, które osoba zobowiązana do alimentacji, może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż M. D. (1) z zawodu jest stolarzem, jednak nigdy nie pracował w zawodzie. Jest młodym i zdrowym mężczyzną. Jest zarejestrowany jako bezrobotny w urzędzie pracy, gdzie były różne oferty pracy jednak ze względu na trudności w dotarciu do ewentualnego miejsca zatrudnienia odrzucił je. W dalszym ciągu utrzymuje się z prac dorywczych u państwa L., otrzymując średnio 600-800 zł miesięcznie. Nadal mieszka z ojcem, ponosząc po połowie koszty utrzymania domu, które oscylują w granicach 500 zł miesięcznie. Unika legalnego zatrudnienia. Wyjeżdża do Niemiec.

Szerzej analizując przesłankę możliwości zarobkowych, zdaniem Sądu, powód w dalszym ciągu ma możliwości podjęcia stałego, dobrze płatnego zatrudnienia uwzględniając jego młody wiek i stan zdrowia. Po jego stronie nie powstały żadne ograniczenia w wykonywaniu pracy. Utrata zaś prawa jazdy była zawiniona przez powoda, nie może więc okoliczności usprawiedliwiającej brak możliwości dojechania do oferowanych mu miejsc pracy. Powód ma również możliwość podjęcia pracy w Niemczech, zważywszy, iż już wcześniej pracował w Holandii.

Nawet w sytuacji braku możliwości pokrycia bieżących zobowiązań alimentacyjnych z uzyskiwanych dochodów, winien podjąć takie decyzje majątkowe, które pozwolą na uzyskanie z tego tytułu środków pieniężnych, które zagwarantują odpowiedni poziom utrzymania dziecka. Sąd uwzględnił również, iż powód nie posiada żadnych innych osób na utrzymaniu. Dotychczas zasądzone alimenty oscylują w dolnych granicach średnio zasądzanych świadczeń.

Całościowo analizując, po stronie powoda nie nastąpiła taka zmiana, która nakazywałaby uwzględnienie powództwa o obniżenie alimentów.

Sąd zauważył, również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania zmianie uległa sytuacja finansowa matki małoletniego, dlatego też M. D. (1) powinien w niemniejszym jak dotychczas stopniu partycypować w kosztach utrzymania syna - M. D. (2). Tym bardziej, że K. W.

swój obowiązek alimentacyjny spełnia także poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna. Sąd wziął pod uwagę również fakt, iż M. D. (1) poza alimentami niełoży na utrzymanie M. D. (2) oraz nie utrzymuje z nim żadnych kontaktów osobistych i rzadkie kontakty telefoniczne.

Reasumując, w ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie nie nastąpiła taka istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na M. D. (1) wobec jego syna i dlatego też powództwo należało oddalić. Z wszystkich wyżej wymienionych względów, wobec braku przesłanek z art. 138 kro Sąd orzekł jak w sentencji.